

For det andet synes jeg også kulturpolitisk, at det er et svagt forslag, for alt andet lige vil den her støtte først og fremmest gå til de etablerede kunstnere, som i forvejen har fået deres navn slået fast, som i forvejen er inde i bevidstheden hos kunstindkøberne i de pågældende virksomheder.

Det vil i virkelighedens verden og set i lyset af de nedskæringer, der har været i finansloven, være en omfordeling, hvor man tager en stor pose penge fra alle kunstnerne, herunder også vækstlaget, de ikkeetablerede kunstnere, og så giver man en mindre del af de penge videre til dem, der i forvejen klarer sig godt. Det synes vi i SF er en dårlig kulturpolitisk prioritering.

Så konklusionen bliver, at af de her to forslag er der et, som er godt, og et, som er skidt, men da regeringen indtil videre har valgt at skrive dem sammen på ét stykke papir, kan vi ikke støtte det. Lykkes det at få det opdelt, er vi villige til at indgå i en meget positiv dialog om den ene halvdel.

Anders Samuelsen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag. Det er der både skatte- og kulturpolitiske årsager til.

Skattepolitisk er Det Radikale Venstre imod at lave endnu flere fradragsordninger. Vi mener tværtimod, at det er på tide at sanere i ordningerne og på den måde gøre det muligt at sænke indkomstskatten.

Hver gang man indfører særordninger, bliver det sværere at sænke skatten på arbejde, og det åbner samtidig mulighed for misbrug. Vi har brug for at sænke skatten på arbejde. Det vil i øvrigt også gøre det lettere for private at købe kunst, og de private kunstindkøbere bliver jo ikke tilgodeset med regeringens forslag.

På trods af, at det umiddelbart kan lyde charmerende, at virksomhedernes kunstindkøb skal gøres fradragsberettigede, mener vi, at forslaget vil have uheldige kulturpolitiske konsekvenser.

Kl. 19.25

Det er vigtigt at holde fast i, at udgangspunktet for forslaget er en skånselsløs nedprioritering af det danske kulturliv på alle niveauer. Ordningen skal lægge en gylden fernis over alle de nedskæringer, som regeringen lige har gennemført, og den underliggende dagsorden er, at vi skal have en kulturpolitik, som fungerer udelukkende på markedets vilkår.

Men de forskellige kunstarter bliver langtfra stillet lige med ordningen. Selv om det vil kom-

me nogle kunstnere til gode, vil en fradragsordning som den her omtalte kun tilgodese dele af kunstverdenen.

Det virker i øvrigt – må man sige – ironisk, at regeringen, der har så meget imod smagsdommere, vil lade Akademiraadet træde til som overdommer, hvis der er tvivl om, hvorvidt noget er kunst eller ej, som også den socialdemokratiske ordfører var inde på. Det er jo fuldstændig imod, hvad statsministeren selv har talt for tidligere.

Det Radikale Venstre kan altså ikke støtte lovforslaget. At gøre kunstindkøb fradragsberettiget for virksomheden dækker over regeringens nedskæringer på kulturområdet og lader en lang række kunstarter i stikken. I stedet for at indføre flere uigennemskuelige fradragsordninger, ønsker Det Radikale Venstre at sanere i ordningen og sænke indkomstskatten.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge den radikale ordfører, hvordan det kan være, at man nu er meget imod dette forslag, når den tidligere regering har været inde og bruge fradragsretten som et element i lovgivningen for at fremme kunsten i de nuværende gældende regler i § 44 a.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Fordi man har benyttet sig af et redskab tidligere, behøver vi jo ikke absolut at skulle støtte dette forslag, når man ser de udfordringer, vi står over for i dag, som vi ikke ønsker at videreudvikle og dermed yderligere komplicere vores skattesystem.

Vores pointe er, og det er den, jeg gerne vil holde fast i, at vi har én klar målsætning i Det Radikale Venstre, og det er at få sat skatten på arbejde ned. I det omfang, man benytter sig af redskaber som disse og udvider eksisterende redskaber, så gør man det sværere og sværere at komme frem til at få mulighed for at få det råderum, som f.eks. Det Konservative Folkeparti jo stærkt efterlyser, som kunne gøre det muligt at sænke skatten på arbejde.

Derfor mener vi, at det er forkert at gå denne vej med flere særordninger, men det er faktisk meget typisk, at når først man har Venstre og De Konservative ved magten, så går man i gang fra en ende af med at lave flere særordninger, og dermed udskyder man muligheden for at få sat skatten ned på arbejde.